

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 231/21
V Luxemburgu 21. decembra 2021

Rozsudok vo veci C-251/20
Gtflix Tv

Šírenie údajne znevažujúcich výrokov na internete: náhrady škody vyplývajúcej z tohto šírenia na území členského štátu sa možno domáhať na súdoch príslušného členského štátu

Právomoc týchto súdov je podmienená len tým, že obsah porušujúci právo je alebo bol prístupný na tomto území

Gtflix Tv (ďalej len „žalobkyňa“) je spoločnosť so sídlom v Českej republike, ktorá vyrába a šíri audiovizuálny obsah pre dospelých. DR s bydliskom v Maďarsku podniká v tejto oblasti.

Žalobkyňa, ktorá DR vytýkala, že o nej šírili hanlivé výroky na viacerých internetových stránkach, proti nemu podala žalobu na francúzske súdy, pričom navrhovala jednak odstránenie týchto výrokov a opravu uverejnených údajov a jednak náhradu škody, ktorá jej vznikla z dôvodu uvedených výrokov. Tak v prvostupňovom konaní, ako aj v odvolacom konaní tieto súdy vyhlásili, že nemajú právomoc rozhodovať o daných návrhoch.

Na Cour de cassation (Kasačný súd, Francúzsko) sa žalobkyňa domáhala zrušenia rozsudku vyhláseného odvolacím súdom, ktorý údajne porušil pravidlo osobitnej právomoci stanovené v článku 7 bode 2 nariadenia č. 1215/2012¹ v prospech súdov „miesta, kde došlo alebo by mohlo dôjsť ku skutočnosti, ktorá zakladá nárok na náhradu škody“, keď rozhodol, že na založenie právomoci súdu, na ktorý bola podaná žaloba, nestačí, aby výroky považované za hanlivé boli prístupné na internete v obvode tohto súdu, ale je tiež potrebné, aby v tomto obvode mohli spôsobiť ujmu.

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania, najmä na základe konštatovania, že centrum záujmov žalobkyne sa nachádza v Českej republike a že DR má bydlisko v Maďarsku, rozhodol, že francúzske súdy nemajú právomoc rozhodovať o návrhu na odstránenie údajne znevažujúcich výrokov a opravu uverejnených údajov. Položil však Súdnemu dvoru otázku, či francúzske súdy majú právomoc rozhodovať o návrhu na náhradu škody, pokiaľ ide o škodu, ktorá bola spôsobená žalobkyňou na území, na ktorom sa tieto súdy nachádzajú, a to aj v prípade, že tieto súdy nemajú právomoc rozhodovať o návrhu na opravu údajov a odstránenie obsahu.

Súdny dvor zasadajúci vo veľkej komore vo svojom rozsudku poskytol **spresnenia**, pokiaľ ide o určenie **súdov príslušných na rozhodovanie o žalobe o náhradu škody podľa miesta, kde vznikla škoda na internete**.

Posúdenie Súdnym dvorom

Súdny dvor rozhodol, že osoba, ktorá sa domnieva, že došlo k porušeniu jej práv šírením hanlivých výrokov o nej na internete, a ktorá koná súčasne jednak na účely opravy údajov a odstránenia obsahu uverejneného o nej na internete a jednak na účely náhrady škody vyplývajúcej z tohto

¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ, L 351, 2012, s. 1). Presnejšie podľa článku 7 ods. 2 tohto nariadenia: „Osobu s bydliskom na území členského štátu možno žalovať v inom členskom štáte: ... vo veciach nárokov z mimozmluvnej zodpovednosti na súdoch podľa miesta, kde došlo alebo by mohlo dôjsť ku skutočnosti, ktorá zakladá takýto nárok...“.

uverejnenia, sa **môže domáhať na súdoch všetkých členských štátov, na území ktorých sú alebo boli tieto výroky prístupné, náhrady škody** jej spôsobenej v členskom štáte súdu, na ktorý je podaná žaloba, hoci tieto súdy **nemajú právomoc rozhodovať o návrhu na opravu údajov a odstránenie obsahu.**

K tomuto záveru Súdny dvor dospel po tom, ako pripomenul, že podľa jeho judikatúry sa pravidlo osobitnej právomoci stanovené v článku 7 bode 2 nariadenia č. 1215/2012 v prospech súdov „miest[a], kde došlo alebo by mohlo dôjsť ku skutočnosti, ktorá zakladá nárok na náhradu škody“ vzťahuje tak na **miesto, kde došlo k príčinnej udalosti**, ako aj na **miesto, kde vznikla škoda**, pričom každé z týchto miest môže podľa okolností poskytnúť **obzvlášť užitočné informácie** týkajúce sa **dôkazov a organizácie** konania.

Pokiaľ ide o tvrdenia o porušení práv na ochranu osobnosti prostredníctvom obsahu uverejneného na internetovej stránke, Súdny dvor tiež pripomenul, že osoba, ktorá sa považuje za poškodenú, je oprávnená podať žalobu o náhradu celej spôsobenej škody buď na **súdy členského štátu, v ktorom má sídlo vydavateľ predmetného obsahu, na základe miesta príčinnej udalosti**, alebo na **súdy členského štátu, v ktorom sa nachádza centrum jej záujmov na základe miesta, kde vznikla škoda**. Táto osoba má tiež možnosť, namiesto žaloby o určenie zodpovednosti s cieľom dosiahnuť náhradu celej spôsobenej škody, podať svoju žalobu na súdy všetkých členských štátov, na území ktorých je alebo bol prístupný obsah uverejnený na internete. Tieto súdy však majú **právomoc na rozhodovanie len o škode spôsobenej na území členského štátu súdu, na ktorý je podaná žaloba.**

V dôsledku toho v súlade s článkom 7 bodom 2 nariadenia č. 1215/2012, ako bol vykladaný predchádzajúcou judikatúrou, sa osoba, ktorá sa považuje za poškodenú porušením jej práv uverejnením údajov na internetovej stránke, môže podať návrh na opravu týchto údajov a vymazanie obsahu uverejneného na internete na súdy príslušné na rozhodnutie o celom nároku na náhradu škody, teda buď na súd v mieste, kde má sídlo vydavateľ tohto obsahu ako miesta, kde došlo k príčinnej udalosti, alebo na súd v mieste, kde sa nachádza centrum záujmov tejto osoby ako miesta, kde vznikla škoda.

V tejto súvislosti Súdny dvor spresnil, že žiadosť o opravu údajov a odstránenie obsahu uverejneného na internete nemožno podať na inom súde než na súde príslušnom na prejednanie nároku na náhradu celej škody, a to z dôvodu, že takáto žiadosť o opravu údajov a odstránenie obsahu je **jednotná a nedeliteľná.**

Predmetom návrhu na **náhradu škody** však môže byť buď úplná, alebo čiastočná náhrada škody. Z tohto dôvodu by teda nebolo dôvodné vylúčiť možnosť žalobcu uplatniť svoj nárok na čiastočnú náhradu škody na akomkoľvek inom súde, o ktorom sa domnieva, že mu v jeho obode vznikla škoda.

Okrem toho ani v súlade s riadnym výkonom spravodlivosti sa nevyžaduje vylúčenie takejto možnosti, ak sa súd, ktorý má právomoc rozhodovať výlučne o predmetnej škode spôsobenej v členskom štáte, v ktorom sa nachádza, javí ako **spôsobilý** v rámci konania vedeného v tomto členskom štáte a vzhľadom na dôkazy získané v danom štáte **posúdiť vznik a rozsah údajnej škody.**

Napokon priznanie dotknutým súdom právomoci rozhodovať o samotnej škode spôsobenej na území členského štátu, v ktorom sa nachádzajú, podlieha len **podmienke, že obsah porušujúci právo je alebo bol prístupný na tomto území**, pričom článok 7 bod 2 nariadenia č. 1215/2012 nestanovuje v tejto súvislosti inú podmienku. Doplnenie dodatočných podmienok by v praxi mohlo viesť k vylúčeniu možnosti dotknutej osoby podať návrh na čiastočnú náhradu škody na súdoch, o ktorých sa domnieva, že jej v ich obode vznikla škoda.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec

v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.